

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr. po pošti prejeman za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Za slovensko dramatiko.

Slovensko dramatično društvo je izdalo sledeče pismo, katero priporočamo vsacemu slovenskemu rodoljubi, naj se ravna po narodni prošnji v njem izrečeni:

Leta 1871., precej po silni vojski je francoski minister nauka in prosvete, Jules Simon, predložil v letnem budgetu narodni skupščini v potrjenje svoto črez 2 milijona frankov, ki je bila namenjena kakor letna podpora nekaterim gledališčem v Parizu. Neki kmetski poslanec (député rural) je strašno rohnol zoper to nečuvno „potrato“, kakor je ta državni izdatek v svojem govoru imenoval, posebno ko je bilo treba v nenasitljivo prusovsko žrelo 5000 milijonov frankov vreči. Ali Jules Simon je tem napadom mirno odgovoril, da narod je lahko za nekoliko časa s surovo oboroženo silo premagan, ali duševno in moralno pa ostane nezmagljiv, dokler se sveti med zvezdami prve vrste zaradi napredka v znanostih in umetnostih. Francoski narod je bil, kar se dramatične muze tiče, dozdej prvi narod na svetu, torej mora zdaj tem bolj po taki velikanski nesreči za tem težiti, da si to gospodujoče mesto vzdrži in da vsled tega svoje prve dramatične zavode, t. j. nekatera Pariška gledališča, še zdatnejše, nego poprej podpira.

Te resnične besede slavnega ministra so imele tak upliv na skupščino, da je brez debate z ogromno večino za predloženo gledališko podporo glasovala.

Tudi mi Slovenci si moramo te J. Simonove besede zapomniti in kolikor toliko njihovo veljavo na naše skromne odnošaje raztegniti. Tudi mi smemo reči, da skoro edini pojav našega narodnega gibanja v glavnem mestu Slovenije, v Ljubljani, je zdaj naše slovensko gledališče. Kakor bunčico v očesu moramo ta narodni zavod čuvati, ne le da ne propade, nego da se vsak dan bolj razcveta in napreduje, da bi vsaj enkrat tako daleč dospeli, da bi bili v številu predstav z nemškimi enaki in da bi koncem črez nekoliko let slovensko gledališče to mesto v središči Slovenije zavzemalo, katero zavzema zdaj hrvatsko gledališče v Zagrebu. — To bi bilo pa le takrat mogoče, ko bi mu rodoljubi od vseh strani na pomoč pritekli in da bi tudi v resnici kaj za ta narodni zavod storili. Dozdej je ta zavod samo uboga Kranjska dežela z letnim prisnkom 2400 gld. podpirala, zasebniki se pa še niso dozdej zanj zmenili, s čemur nas je letos ustavovorni poslanec g. dr. Suppan v deželnem zboru s fino ironijo dobro piknil o priliki, ko je ravno razpravljalje budget o imenovanih 2400 gld. govoril. — Opravičen je bil naš politični protivnik nas tem bolj s tem pikati, ker njegovi ustavovorni prijatelji in sodrugi na Kranjskem zložé privatno vsako leto 4—5000 gld. v podporo nemškega gledališča, katero igra 26krat vsak mesec in ima razen tega iz deželnega kranjskega zaklada 3000 gld. letne podpore (ako 13 deželnih lož vračunamo,

ki so nemškemu ravnatelju na razpolaganje dane, nikdar pa dramatičnemu društvu). Pri vseh teh lepih dohodkih nemškega gledališča je treba na dalje pomisliti, da ima slovensko gledališče pri muziki, garderobi in družih malenkostih pri vsaki predstavi 40—60% več stroškov od nemškega, ker ima nemški ravnatelj za vse to svoje za celo sezono angažirane ljudi, katere na mesec plačuje med tem ko je slovensko gledališče pri samo štirih predstavah na mesec primorano za vsako predstavo vse to posebe najemati, vsled česa nij čuda, da je vsaka slovenska predstava za toliko dražja od nemške.

To je uzrok, da ima letos dramatično društvo poleg naj večje varčnosti od odborove strani primanklaj ali deficit 1200 do 1300 gld. Ta pomanklaj se mora na vsak način pokriti, ker nepokritje tega primanjkljaja bi bil prvi odločivni korak k propadu našega gledališča. Tudi prihodnja leta moramo še na enake, tudi večje ali mogoče tudi manjše primankljuje pripravljati biti, za pokritje katerih se je že treba zdaj pripraviti, ker le od tega edino je obstanek našega gledališča odvisen.

Kako naj se temu v okom pride in kako naj se za pokritje primanjkljaja skrbi, kažejo nam že leta in leta naši narodni in politični nasprotniki v Ljubljani, ki imajo vsako leto sestavljen gledališki komité, kateri ima nalogo, da nabere od posameznih zasobnikov ustavoverne stranke vsako leto omenjenih 4 do 5000 gld. v podporo nemškega gledališča. Tudi mi moramo zdaj to pot nastopiti in ustanoviti stalni podporni komité za vzdržanje našega gledališča, ako hočemo, da v tej zadevi svojo narodno čast rešimo. V ta namen bo prihodnji ponedeljek na semajni dan 4. maja ob 7. uri zvečer v dvorani ljubljanske čitalnice v I. nadstropji pogovor vseh prijateljev slovenske dramatične muze in napredka našega gledališča.

Zatorej Vas, blagorodni gospod, k temu sestanku vabi najljudneje, nadejaje se, da prav gotovo pridete

Odbor

slovenskega „Dramat. društva.“

Govor slovenskega poslanca dr. Razlaga

za klostersko konfesionalno postavo v seji državnega zbora 25. aprila. *)

(Dalje.)

Jaz bi mislil, da je gledé marsikaterih dežel in gledé srednjega veka to zares istinito. Vidi se mi pa, da dotični Francoz v zgodovini ali geografiji, kar je kakor znano, slaba stran Francozov, nij bil dosti večč, kajti slovenski rod je imel že dolgo pred krščansko dobo, kakor grški pisatelji pripovedujejo, trdna stališča, kar je znamenje,

*) Po stenografičnem zapisniku.

da je bil uže takrat kulturni rod; Slovani so imeli znatno trgovino, med drugim tudi z jantarjem med baltiškimi, kaspiskimi in črnimi morjem. Eden njihovih apostolov, sv. Ciril naime, je bil tudi menih, iz Soluna, a deloval nij med njimi kot menih ali ud kakega reda iz kakega klostra, nego šel je med slovanske rodove pa je med njimi z drugimi tovariši dovršil spreobrnjenje slovanskih rodov na podlagi njihovega jezika in po mirnem potu, in trditi moram, da ima popularno svetovno duhovenstvo med Slovani brez dvoma večje usluge, nego klostersko duhovenstvo.

Omenilo se je dalje še, da nas še zdaj krščansko viteštvo do občudovanja sili. Ako pregledamo turobni čas viteštva v Evropi in njegovo delovanje, pridemo pač do nasprotnega rezultata, da namreč nij ljudstva v Evropi, ki bi imelo uzrok povečevati fevdalno viteštvo, ki je čestokrat imelo krščanstvo samo na jeziku, a sicer je bilo na dnevnem redu ropanje, pobijanje, morjenje, požiganje in paljenje, pestno pravo pa tlačenje mirnih meščanov in kmetovalcev.

Stoprv nesmrtnemu cesarju Josipu II. se je posrečilo, odpraviti robstvo ter s tem dati svojim narodom one pravice, katere so kot človeki uže pred tisoč leti imeli pravico terjati. Duhovenški vitežki redi pak, kateri so valjda bili omenjeni, so, kakor zgodovina priča, naše (slovanske) pradede z ognjem in mečem h krščanstvu spreobračali, in jaz mislim, da je boljše, da potegnemo zastor pozabljenosti čez te človeške zmote.

Dalje se je navajalo, da motivno poročilo priznava važnost teh institucij, a vendar država opovira s to postavo njihovo delovanje. A jaz bi pa vendar rad opozoril slavno zbornico na to, da o kontroliranju redov v celi postavi nij ni ene same besede. O omenjenju njihovega delovanja je v postavi le v toliko govorjenje, v kolikor je v najbolj lastnem, dobro razumljenem zanimanju teh institucij v zvezi s zanimanjem države, katere članovi vendar so, in katera je njih domovina. Vsaka institucija, ki se dotika državnega zanimanja, terja državo prav gospodarski, naj tam uredovalno upliva, kjer treba, ker je to ravno dobro razumljeno zanimanja obeh delov. Upliv delovanja privatnih oseb in privatnih društev nasproti delovanju avtoriziranih javnih korporacij nasproti oni delavnosti, ki zamore, kakor zgodovina priča, biti v socialnem in narodno gospodarstvenem obziru nesrečna, nasproti temu delovanju, pravim, je treba na dvojen način soditi, torej nikakor nij primerno, da se mečete v eden in isti lonec in da se takorekoč govori: kako se more s takimi institucijami drugače ravnati in je bolj omejevati, kakor se privatne osebe

ali privatna društva omejujejo, in jaz rávno mislim, da je mnogi gospod to dvojno stališče izgubil iz svojega obzora. V predležeči postavi je le o vnanjih pravnih razmerah govorjenje, in omenilo se je uže pri drugi priložnosti, da si tudi cerkveni pisatelji niso v jasnem o tem, kje je meja med vnanjimi in notranjimi cerkvenimi pravicami, zato moramo ravno bona fide urediti vnanje pravne razmere.

Dalje se je navajalo in ugovarjalo, da vstop v kak red utemeljuje notranje razmere, notranja prava in dolžnosti, ki državi niso nič mari. To ima popolno resničnost za okrožje vesti, pa le za okrožje vesti. Kajti vsak član kakega reda ostaje kljub temu še član države, tedaj državljan, in kot tak zopet lahko terja svoje neprelastljive človečanske pravice, katere je bil zavrgel; on ima z institucijo vred izpolniti državni namen. Zdaj se večje razdeljenje dela v vseh sferah življenja terja, in ugovarjanju, da uže pomanjkanje duhovnikov tako rekoč terja, da se redovi pospešujejo, temu ugovarjanju nikakor ne morem pritrditi, ker, kakor skušnja uči, redovi potrebi dušnega oskrbnitstva ne pripomorejo v oni meri, kakor treba. V tem slučaju opominjam n. pr. na krško škofijo na Koroškem, ki ima ta čas nad 110 neoskrbovanih župnij, in ne sklepal bi napačno, ako trdim, da 50 prav razdeljenih duhovenskih pomočnikov v zanimanji človečanstva bolje deluje, kakor enako število menihov, ki so na enem kraju koncentrirani, in ko bi se mi ugovarjalo, da se je tudi lahko dislocira in na župnije postavi, bi jaz temu pač odgovoril, da potlej klosterskega pravila nij treba, in da prav za prav regul ne mogó izpolnovati, torej bi bilo najboljšo ko bi se zopet k svetnemu duhovstvu vrnili.

Ako se tedaj oziramo na to in pa na slučaj, da splošna vojaška dolžnost uže zdaj prouzročuje skrbi, da-li se bode moglo dobiti dovoljno, akopram pohlevno število dušnih pastirjev, mislil bi jaz, da to bolje govori za to osnovo, po kateri se sicer kloštri nemajo odpraviti, pač pa urediti na tak način, da bodo njegova zanimanja pa zanimanja splošne blagosli harmonirala.

Trdilo se je, da je omejenje njihovih državljanskih pravic, ako si redovi ne smejo brez državnega privoljenja nabrati večjih zneskov. Zdi se mi torej, da se tukaj ozira na državne osnovne postavbe, ki tikoma posestva pripuščajajo omejenje nepogojnega pridobivanja.

Toda zgodovina je učila, da se škodi narodnogospodarstvenim odnošajem celih narodov, ako se pozemeljskega premoženja nakopiči v mrtvi roci.

Jaz bi tedaj izrekel misel, da morajo redovi, katerih delovanje je, kakor sami trdó, manj od tega sveta, tudi s pohlevnim pozemeljskim premoženjem zadovoljiti, in sicer to tem bolj, ker so taka omejenja tudi gledé premekljivih posestev uže pod pobožno cesarico Marijo Terezijo upeljala se, katera je celo „nepotrebne oporoke“ težila opovirati.

(Konec prihodnjíč.)

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 2. maja.

V državnem zboru je 24 nemških poslancev stavilo interpelacijo, kaj vlada

misli storiti nasproti temu, da je finančna kriza vedno večja, da uboženje vedno raste in delavci vedno menj dela dobivajo. — Ker interpelanti sami niso nič povedali, kako bi bilo pomagati, misli se, da so največ finančnega ministra Pretisa malo pomekastiti in omajati hoteli.

Minister pravosodja je izdal naredbo do višjih državnih pravnikov, v kateri naroča naj se ostro pazijo in bolj preiskujejo neredi in goljufije, ki izvirajo iz tega, da trgovci in posestniki svojim ženam in drugim prepisujejo ali na videz prodajajo svoje premoženje, da potlej dolgov ne plačajo.

Uradna dunajska „Wiener Zeitung“ pravi, da je vlada dobila iz Ogerskega take telegrame ki poročajo, da je zadnji mraz škodoval samo sadji, a ne polju, torej je prevelik strah pred ujimo pretiran. Menda bode tudi pri nas tako, — namreč marsikje ne tako ludo, kakor so prvi hip glas zagnali.

Vnanje države.

Na Španjskem so se pred par dnevi zopet začeli tepeži okolo Bilbao. Šefa severne in vzhodne armade, Serrano in Concha sta se takoj prvi dan polastila nekaterih pozicij, ki so stratezične pomembe. Brat pretendentov, don Alfonz se je obrnil med tem proti Kataloniji ter se tam združil s Saballsom.

Italijanske novine pišejo, da je ruska vlada svojega diplomatičnega zastopnika pri „svetem stolu“ v Vatikanu odpoklicala, in sicer kar naenkrat. Prej Nemčija brez zastopnika pri svetem očetu, zdaj pa tudi Rusija, to vatikanskim fanatikom daje lahko malo misliti, pa je tudi natančna podoba, kake so razmere med Vatikanom in največjimi evropskimi oblastmi.

Angleški konservativni list „Quarterly Review“ piše o boji Pruske z Rimom: V tem boji, ki se hitro spreminja v religijozno vojsko, Angleška nikakor ne ostane pasiven gledalec, in ne moteči se instinkt angleškega naroda simpatizira v devetnajstem stoletju, kakor je v šestnajstem in sedemnajstem, sè stvarjo pametne religijozne svobode.

Pruski deželni zbor se bavi zdaj z zadevami, ki so notranjega pomena; a kmalu pride na vrsto škofovská postava, pri kateri bodo zopet duhovi zavreli.

Dopisi.

Iz Postojne 30. aprila. [Izv. dop.]

Brali smo v dopisu iz Postojne od 27. aprila, kako se huduje neki dopisnik na čitalnični odbor in osebe, katere so se vedno marljivo trudile v splošnem obziru za narodnost. Kljub pomankanju delavnih močij ženskega in moškega spola, izviševale so se v tej sezoni jako lepe veselice razen zadnje, katera je bila žalibog zavoljo neprilikega časa res slabo obiskana. Da se pa program nij izvršil v zadovoljnost in pohvalo, nij čuda, če se ima z ljudmi opraviti, ki denes obljubijo in prevzamejo, a jutri uže z izgovorom obilnega posla vse nazaj pokladajo, češ, išči drugih ljudi zadnjo uro, in to so še celo, kakor čujem, gospodje, ki žive v misli, da so „prima vista“ vsake zastopnosti. Po takem načinu je nevspeh očividni in lahko se potem režiserju reče, da nij dobro aranžiral, da bi pa pretehtali tukajšnje okoliščine, da igre po finejem okusu nij mogoče izpeljati brez gospodičin in le z nekaterimi sodelavnimi gospodi —, potem bi gotovo ne bil dopisnik tako sodil. Stavljeno je v dopisu tudi vprašanje, zakaj odbor nij pripustil tombole igrati, na kar smo tudi prisiljeni odgovarjati. Če občinstva nij, se ne more pripustiti lepih, dražih dobitkov igrati, dasiravno čitalnice ne eksistirajo za dobičke delati, ker tudi niso za malo premoženje za-

metavati, ker nobena nema tolikanj fondá, da bi kar brezvarčno mogla z njim ravnati. Vstopnina se pa vedno za svečavo, godbo, slikanje kulis in druge stroške porabi. Gospica A. Rosova bila je uže pri nastopu s ploskom sprejeta in pri deklamovanji imeli smo priložnost občudovati njeno zmožnost; izrekamo jej vsi, za vse nam darovano prijazno sodelovanje srčno hvalo.

Odbornik čitalnice.

Iz Ljutomera 30. apr. [Izv. dop.]

(Ljutomerska okrajna posojilnica) je svoja pravila v svojem zadnjem občnem zboru spremenila v smislu postave od 9. apr. 1873, ki delovanje takim društvom jáko olajšuje. Društvu nij treba zdaj 10% davka od čistega dobička plačevati, ampak samo 2%; društvo nij več podložno politični gosposki ampak le trgovinskemu sodišču, ter se z njim le po trgovskih postavah postopati mora. (Obširnejši in natančnejši popis o uravnavi tega društva Vam pošljem enkrat pozneje.) Okrajna posojilnica je od 15. sept. 1872, do 31. jan. 1873 prigospodarila 900 gold. čistega dobička, nad 500 gold. v rezervni fond ter inventarnih reči v vrednosti 400 gold. To je bilo le tedaj mogoče, ker so odborniki brezplačno delovali. Po novih pravilih se je volil dvojni odbor: načelništvo in nadzorovalno svetovalstvo. V načelništvu so voljeni gg. Kukovec (predsednik), Zemljič (denarničar), Gomilšek* (preglednik) in trije namestniki.

Nadzorovalno svetovalstvo ima 15 družabnikov, ki si utegnejo našega priljubljenega odvetnika, g. dr. Mravljaka za predsednika izvoliti. Naša okrajna posojilnica ima naj boljše prihodnost; zlasti ako bode načelništvo tudi v prihodnje tako delavno, kakor je dosedanji odbor bil. Treba bode družabnike, ki se bodo za pristop k društvu oglaševali, tudi sprejemati, da si društvo neprijateljjev nabiralo ne bo; na drugi strani pa bode treba, družabnike tudi na njihove dolžnosti, na plačevanje letnih doneskov opominjevati, da ne bode samo na videz veliko njih število. To je sicer jako veliko breme za brezplačno delajoče načelništvo, ali je na korist društva, zlasti ker mora po novi postavi vsakih 6 mes. račun in bilanco sestavljati. Sicer hočem o tem zavodu takrat natančnejše poročati, ko bode društvo svoja nova pravila priobčilo, katera bodo slovenske domoljube gotovo zanimala.

Z Dunaja 30. aprila. [Izv. dop.]

Človek ne sme dneva pred večerom hvaliti, niti spomladi pred tremi ledenimi možmi sv. Pankracijem, Servacijem in Bonifacijem. Topli dnevi so se sprevergli v zimske, snežene; termometer sicer tukaj še nij padel pod 0°, a na Ogerskem je včeraj po noči bilo — 5° R. mraza in je to vinski trti ter sadju neizmerno škodo napravilo. Trs je uže imel po dva do tri palce dolge mladice, katere so zdaj pozeble; tedaj na Ogerskem nij upati dobre vinske letine. Tako se poroča iz Pešte in iz Belecerkve v Banatu. Če se ta žalostna poročila uresničijo, bode sedanja denarna kriza na Ogerskem še hujša postala in svoj slabi upliv tudi za našo polovico imela. Okoli Dunaja v vinogradih lepo kaže in še dozda trs nij poškodovan, a proti moravski meji, na Moravskem in Češkem je snežilo in boje se tam za setve.

Volitve v dunajski mestni zastop so se vršile brez vsega hrupa; stara

garda, katere vodja je sedanji župan dr. Felder, izgubila je nekaj sedežev na demokrate. Še nekaj volitev in levica ima večino v mestnem zastopu. Novi župan bi potem bil dr. Kopp, znani vodja mladonemške stranke.

Državni zbor je postavil o samostanih tako sprenaredil, da gotovo gospodska zbornica vse te radikalne spremembe ovrže. Ker se konec sesije uže bliža, najbrže postava do jeseni čaka, da pride zopet pred zbornico. Poslanci so utrujeni in žele se po pet mesečnem zasedanju spočiti pri domačih ognjiščih. Ministerski predsednik Auersperg je uže šel na odpust v karolovarske toplice in drugi ministri bi ga menda radi posneli.

Če bode jutri 1. maja tako mrzel krivec bril, kakor denes, se bo treba v kožuh zaviti, kdor se hoče voziti v Prater. Res škoda, da je vreme tako neugodno, ker se baš tega dneva pravi Dunajčan najbolj veseli.

Iz Belgrada 28. apr. [Izv. dop.] Včeraj ob 6. zjutraj odpotoval je naš knez Milan na brzoplavnej ladiji „Zečeni“ v Carigrad. Pred svojim odlazkom izdal je sledečo proklamacijo: „Polazeči v Carigrad, da učinim posetu njegovom veličanstvu Sultanu, naredjujem, da me za vreme moga odsustva, u slučaju potrebe, u vršenju knjaževske vlasti zastupa moj ministarski Savet, po upustvima, koja sam mu izdao. Obznajajući to mome dragome narodu pun pouzdanja u njegovu vernost i odanost, ja ga i ovom prilikom preporučujem milostivoj zaštiti Svemogućega.“

Denes javljano je telegrafično, da je knez včeraj ob 4. popoldne prišel v Turn Severin, kjer ga je ena rumunska in ena avstroogerska vojna ladija pozdravila. Tu je knez sprejel rumunskega ministra vnanjih zadev, g. Boereska in komandanta teritorijalne milicije generala Lupo, katera sta kneza v ime rumunskega kneza z „dobro došel“ pozdravila.

Srbski narod nadeja se, da bo to knežvo potovanje pridobilo mu nova sredstva za njegovo materijalno in politično razvijanje. Pred 12. leti stanovali so Turci v mestih po celi Srbiji; 1862. leta, ko je bilo bombardovanje Belgrada, izgnali so Srbi Turke iz mest, in stanovali so ti samo še po gradovih; pred 5 leti dobil je knez Mihajl gradove, in je tako očistil zemljo od Turkov; edini „mali Zvornik“, grad na Dvini, pripada še Turkom, ako se knezu sedaj v Carigradu posreči, da i to trdnjavo dobi, bodo Turci popolnem iz Srbije iztisnjeni, nad katero so 400 let gospodarili, najboljši dokaz da narod, kateri sam sebe ne zapusti, nij izgubljen, in da le borba donese zlatno narodno svobodo. D.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Denes v nedeljo zvečer je slovenska predstava v dež. gledališči. Igrala se bode znana igra „der Goldbauer“ v slovenski prestavi, — na korist igralcu g. Kocelju. Ker je igra izvrstna in še bolj ker je beneficijant tega večera g. Kocelj priznan kot najboljši slovenski igralec svoje vrste, upamo, da mu bode slavno slovensko občinstvo s tem svoje priznanje izreklo, da drevi nobeden dozdanih obiskovalcev ne izostane.

— († G. J. Drenika) c. kr. sodnika v Zatičini so 2. maja zjutraj v pisarni mrtvega našli.

— (Požar) je včeraj v Trnovem vpepelil leseno šupo.

— (V Ljubljano padel) je v petek otrok delavca Prekuha, bil je uže ves ob zavest, ko ga je izlekel nek postrešček.

— (Najden mrtvec.) Piše se nam iz Hrastnika 1. maja: Pol ure od našega kolodvora v hribu so predvčerajšnji otroci našli truplo necega mladeniča, in zraven njega pištolo s katero se je skozi prsa ustrelil. Po daljni preiskavi se je pokazalo, da je tujec, ker ga nihče ne pozna, pri njem pa tudi nijso našli nikakoršnega pisanja, kakor tudi denarja ne več kot sedem krajcarjev. Mrtvi je komaj 22 let star, precej dobro oblečen, in bo naj brž kje na Kranjskem doma.

— (Iz Ipave) se nam piše, da nekateri rodoljubi nameravajo osnovati namesto bivšega „Sokola“ novo narodno društvo.

— (Plače se kranjskim učiteljem) še zdaj po novi postavi ne izplačujejo, vsaj v nekaterih okrajih (krški, kamniški, radovljiški, postojnski) ne. To je vendar hudo in bitko če ubogi učitelj na kmetih skozi 6—7 mesecev kar nobenega krajcarja ne potegne. Tega nij toliko krivo splošno pomanjkanje denarja, ampak nedelavnost okrajnih in krajnik šolskih svetov lan. leta. Tej neugodi pa pride, deželni odbor s tem v okom, da pošlje davkarijam nekaj denarne svote za izplačevanje učiteljev.

— (Iz Ljutomer) se nam piše: Naš okrajni glavar, Emil Franz, katerega pa nikdar v Ljutomeru bilo nij, je dejan v pokoj, menda zavoljo bolehnosti. Novega glavarja tako hitro še nismo dobili, ker bode ta služba baje še razpisana, dasiravno bi ga bile kmalu treba; saj pri okrajnem šolskem svetu nemamo prave glave. Želimo si pa nepristranskega moža kakoršen je naš komisar.

— (Mariborski škof) g. Stepišnik je izdal pastirski list, v katerem precej konfuzno politikuje proti novi konfesionalni postavi o urejenju vnanjih razmer cerkve in države (o drugih treh postavah čisto molči.) A godi se temu možu, kakor njega dni staremu proroku Bileamu, ki ga je moabitski kralj Balak poslal, da bi Izraelce klel, a prorok na oslici jezdeč je proti svoji volji Izraelce trikrat blagoslovil. Isto tako tudi mariborski škof dela, ker opominja svoje verne, naj bodo državi in njenim postavam pokorni, in proti postavam ne ve nič prav jasnega povedati. Tem bolj smešno je, ako na konci svoje epistole slovenske Štajerce opominja naj jim zavoljo konfesionalne postave „srce ne upade“, in ako jim kliče: „ne obupajte“ itd. Ta svet je pač nepotreben, ker dozdej še živi duši nij niti na misel prišlo „obupavati“ zavoljo konfesionalnih postav.

— Zadnja benefica.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V nedeljo 3. maja 1874.

Na korist igralca, in uda „Dram. društva“ Josipa Kocelj.

Nasledki skrivnostne prisege.

Igrokaz v 4 dejanjih. V nemškem „Der Goldbauer“, spisala Charlotte Birch-Pfeiffer, poslovenil Josip Kocelj.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescieri du Barry

v Londonu.

Odkar je Nj. sv. papež po rabi izvrstne Revalescieri du Barry srečno zopet ozdravel in je mnogo zdravnikov in bolnišnic njeni učinek pripoznalo, ne bo nikdo več nad močjo te drage zdravilne hrane dvomil in navedemo sledeče bolezni katere brez porabe zdravila in brez stroškov odstrani: boleznij v želodeci, v živcih, na prsah, pljučah, jetrah, na zlezah, na slizni koži, v dušnjaku, v mehurji in na ledvici, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, dristo, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje tudi ob času nosečnosti, scalo silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenji, ki so se vsem zdravilam zoperstavljale:

Spričevalo št. 73.877.

589, Wienerthorgasse, Ofen.

28. februarja 1872.

Samo 2 dni sem užival Revalescieri. To izvrstno zdravilo je pri meni, v mojém obupnem položaji čudeže storilo, zaradi česar te zdravilno sredstvo smelo drugo razodetje za trpeče človečanstvo imenujem. Izvrstna Revalescieri me je od nevarnega katarja na pljučah in v dušnjaku, od vrtoglavice in tiščanja v prsih odrešila, katere so vsem lekoma kljubovale. To čudežno zdravilo zasluži torej največje hvalo in se more trpečemu človečanstvu najboljšje priporočiti.

Florijan Köllner,

c. k. vojaški upravnik v pokoji.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalescieri pri odraženih in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih puščicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescieri-Biscuiten v puščicah 2 gold. 50 kr., in 4 gold. 50 kr. — Revalescieri-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Louči Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Loterijske srečke.

V Trstu: 26. aprila: 28. 63. 61. 42. 53.

Dunajska borza 2. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	80	"
1860 drž. posojilo	103	"	75	"
Akcije narodne banke	973	"	—	"
Kreditne akcije	217	"	—	"
London	111	"	85	"
Napol.	8	"	96	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	106	"	—	"

Peter Grasselli
vinotržstvo na debelo

v (116—1)
Spodnji Šiški poleg Ljubljane,
Čadeževa hiša.

Velika zaloga najbolj priljubljenega, dobrega zdravega

vina

navadnega in finejšega, posebno izbornega bizeljskega in delenjskega.

Pisma naj se blagovoljno adresirajo v Ljubljano, kjer se komur drago tudi na ustna vprašanja ustrezno v hiši št. 263, II. nadstropje (nasproti rotovža).

Cement,

najboljši in po ceni, se dobi v c. kr. glavni zalogi tabaka, stari trg št. 15, v Ljubljani. (113—1)

